

Tornada a l'escola

LA TERÀPIA VISUAL PERMET MILLORAR EL RENDIMENT ESCOLAR DE CERTS NENS AMB DIFICULTATS D'APRENTATGE

La mala ortografia, la baixa velocitat o comprensió lectora i la dificultat a l'hora de copiar o memoritzar textos, poden amagar problemes de percepció i eficàcia visual

La nova Àrea de Teràpia Visual de l'IMO treballa la creació de connexions neurològiques per reduir aquests símptomes, potenciant les habilitats visuals afectades i millorant el rendiment mitjançant exercicis personalitzats

Barcelona, 23 de setembre de 2014. / L'[IMO](#) compta des de principis d'aquest any amb una [nova Àrea de Teràpia Visual](#), on l'equip d'optometristes de l'Institut tracta anomalies de la visió que no són patologia ocular o defecte refractiu, sinó que responen a problemes de funcionalitat o eficàcia visual, relacionats amb la capacitat oculomotora (moviments oculars), la capacitat acomodativa (enfocament i desenfocament) i la binocularitat (coordinació simultània d'ambdós ulls). A més, aquestes anomalies també es poden deure a problemes de percepció o processament visual, fruit d'una interpretació errònia dels estímuls rebuts a través dels ulls: escassa memòria visual, coordinació visomotora, discriminació de detalls, distinció figura-fons etc.

"Mentre que les alteracions d'eficàcia poden donar-se tant en l'edat infantil com adulta, les de percepció afecten de manera específica els nens, un col·lectiu al qual som especialment sensibles donat la importància d'establir unes bones bases de salut ocular en l'etapa en què la visió completa el seu desenvolupament", aclareix Laura Alonso, coresponsable de l'Àrea de Teràpia Visual de l'IMO.

Segons l'optometrista, "encara que els petits no solen queixar-se, si els comparem amb altres nens del seu entorn és habitual observar com presenten dificultats que es manifesten en un baix rendiment escolar: tenen una mala ortografia o una baixa velocitat i comprensió lectora, confonen lletres i se salten paraules, els costa memoritzar textos o reproduir en la seva llibreta el que hi ha escrit a la pissarra."

Davant qualsevol d'aquests símptomes, "és habitual que ens arribin a la consulta pacients pediàtrics recomanats per professors, psicòlegs o logopedes, després de ser prèviament examinats pel nostre equip d'oftalmòlegs per descartar una possible patologia ocular i, en cas oportú, ser derivats a l'Àrea de Teràpia Visual".

A fi de reduir simptomatologia i contribuir així a una millora del rendiment, en aquesta àrea es treballen i reforcen les habilitats visuals afectades mitjançant exercicis optomètrics individualitzats, que permeten la seva automatització i integració en les capacitats motores i cognitives. Els ulls, d'alguna manera, "aprenen a veure" gràcies a la creació de noves connexions neurològiques i, per això, és fonamental la repetició.

20 minuts diaris

La Teràpia Visual es basa en exercicis diaris de 15-20 minuts a casa, d'acord amb la pauta marcada per l'especialista, combinats amb sessions setmanals de 45 minuts a consulta, on es fan servir les tècniques i els instruments més indicats per a cada pacient. Entre ells, destaca el *Sanet Vision Integrator (SVI)*, un sistema pioner dissenyat per l'optometrista nord-americà Robert Sanet per, a través d'una pantalla tàctil de 50 polzades, millorar els seguiments oculars, el temps de reacció visual i de reconeixement, la velocitat i la sensibilitat al contrast, a més de la memòria o la seqüenciació visual-auditiva, entre altres habilitats.

La utilització de noves tecnologies és, precisament, una de les grans apostes de l'IMO, centre de referència en innovació i progrés al servei de la salut ocular que, amb aquesta nova àrea de Teràpia Visual, incorpora un servei no mèdic destinat a estimular la visió i la seva coordinació amb la resta dels sentits. Com explica Laura Alonso, "ens agrada aprofitar totes les oportunitats que ofereixen les aplicacions disponibles en *tablets* i *smartphones*, ja que permeten als nens entrenar-se i alhora divertir-se. Això sí, sempre amb un ús moderat i amb criteri, entenent-les com a premi o recompensa a la constància necessària per a l'èxit de la teràpia".

En aquest sentit, la motivació és un aspecte fonamental, "de manera que sempre plantejem els exercicis com un joc, no com uns deures, i busquem que els nens trobin en el treball realitzat el seu propi objectiu, per exemple, jugar millor a futbol", afegeix Alonso, qui destaca la important tasca dels pares a l'hora d'aconseguir aquesta implicació des del seu paper de "terapeutes col·laboradors" a casa. Només així, amb la participació activa de totes les parts, és possible avançar en la teràpia i donar resposta al creixent grau de complexitat dels exercicis, que es programen per millorar gradualment les habilitats visuals del pacient i portar-lo al seu màxim potencial, la qual cosa requereix un mínim de tres mesos per als problemes funcionals i de mig any per als de percepció, segons l'evolució de cada cas.